

El Micu

SETMANARI FESTIU,
LITERARI, D'INFORMACIÓ GENERAL, SPORTS I ESPECTACLES

Redacció i Administració: E. Maristany, 58. — Badalona

Poden col·laborar-hi tots quans tinguin necessitat de fer sapiguer als altres lo que pensa el seu cap; amb la condició d'ajustar-se a l'indole del periòdic i esser suscriptors del mateix.

Els articles de col·laboració espontània deurán portar la firma dels seus autors, encare que aquets vulguin publicar-los amb pseudònim.

Els originals quedarán tots arxivats; vol dir que no's tornen encare que no's publiquin.

SUSCRIPCIÓ: 0'50 ptes. al mes

Número solt: 10 cts.

— Anuncis, a preus convencionals

Badalona Riallera

NIT DE REIS

No sé si enguany els revellits *Reis Magos* haurán complascut a nostres damisel·les amb la forma que's mereixen. Aquestes gentils *nenas* que'n l'actualitat son a Badalona, perquè'n ella hi han nascut i s'han fet grans, son dignes mereixedores de l'atenció mes gran, per part d'aquets *Reis* que amb les seves deixes en els balcons de les cases, ocasionen grans alegries o forts disgustos.

Jo, es clar que no puc de cap de les maneres sapiguer el gust de cada ninfa per si, però jo, al puesto d'un solt rei hauria posat a cada sabateta que hauria trovat posada en el balcó lo que a continuació vaig a declarar a n'els meus volguts llegidors i apreciades llegidores: A la Treseta Compte, un consol per la pèrdua del

enamorat; a la Quimeta Miquel, un *morrió*; a la Cándida Font, un bras de *gitano*; a la Quimeta Manich, una *fiambrera perfumada*; a la Juanita Llanas, un *raba amb fulles i tot*; a la Montserrat Pi, una *pinya*; a la Mercé Roca, un *manyà*; a la Maria Recasens, un *nen*; a la Conxita Planas, un *nas* més reflat; a la Francisqueta Durán, un *ribot*; a l'Agnés Teixidor, *draps i ferro vell*; a la Elvira Giró, un cambi de nas; a la Pauleta Garriga, una *sardina*; a la Maria Domènech, un cambi d'*escaleta*; a l'Agnés Giró, un *lloro*; a la Grete Wimper, un *morter de 42*; a la Laieta Passarell, un *xiulet*; a l'Enriqueta Robirosa, un *promés ben ric*; a la Pepa Juliol un *títol d'institutris*; a la Laieta Font, una *barrina*; a la Tuietas Guillamí, un *Carnestoltes*; a la Pepa Castellá, una *capa i espasa*; a la Modesta Róux, una *capsa de polvos*; a l'Angeleta,

Cuadrado, un *llorón*; a la Roseta Garriga, un *pandero*; a la Prudencia Coll, una *navaja*; a la Joana Salsas, una *patata*; a la Treseta Costa, una *capsa de bonbons*; a la Dolors Olieta, una *cotorra*; a la Mercè Utset, una *flauta*; a la Gracieta Fonollá; un *tomàtec*; a la Victoria Casals, un *sucré*; a la Treseta Bastit, una *ma de manubri*; a la Maria Martí, un *mànac d'escombra*; a les germanes Cecília i Angeleta Mongay, un *pinzell*; a la Brigida Miracle, un *matonet de Pedralvas*; a la Concepció Giró un *Llus*; a la Catarineta Grau, una *fura*; a la Colometa Oferil, unes *ulleres*; a l' Elvira Cairó, un *apaga i vàmonos*; a la Pepeta Batlleria, un *gat*; a la Pepeta Nonell, un *burro*; a la Catarineta Giró, una *trompeta*; a la Juanita Vilá, un *bec d'ànec*; a la Pepeta Puig, una *pistola*; a la Rosita Navarro, una *salsitja de sucre*; a la Beatriu Perejoan, un *vestit de Pierrot*; a la Pepeta Parera, un *caniti sense nansa*; a la Ramona Mas, un *parell d'ous*; a la Antonia Lluís, un *paraigua*; a la Maria Recassens, un *picador*; a la Pepita Mas, un *noi ros*; a la Antonieta Rectoret, un *torero*; a la Treseta Valls, un *pagés amb barretina*; a la Catarineta Pagés, un *dit més d'alsada*; a la Neus Brossa, una *coliflor*; a la Magdalena Olieta, un *nas de llauna*; a la Doloretas Valls, un *cap de gos*; a la Josefina Font, un *ratolí*; a la Quimeta Nonell, unes *castanyoles*; a la Montserrat Busquets (de la carretera) un *monyo*; a la Pepeta Nonell, un *micu*; a la Maria Rénóm, una *cigala... d'arbre*; a la Mont-

serrat Trias, una *pilota de tennis*; a la Antonia Tolrà, un *sorge de cuota*; a la Narcisa Corominas, un *estira cordetas*.

Es a dir, que aixís les aniria a nomenant totes una per una, a cada qual per si aniria dient el regal que li posaria. Les meves condicions de tafané me obligan a fer semblants *crònica*s i no puc passar de menys que aprofitar la primera ocasió per a debutar en aquest xiroi setmanari. Si trovat-me Rei, hagués tingut l'amabilitat de omplir les sabates de dolços i joguets, podeu jutjar per la mostra que hi he donat, iestic segur que hauria interpretat amb tota dolcesa, el gust de nostres encantadores damiselles. Si amb els regals qu' hi dit jo posaria en els balcons no hi he tingut prou acert, i per tant hi hagi qui no estigui contenta, que prengui paciència doncs jo ting antes que an a mi els Reis em portarán tres *Pitos*.

PEP FATXENDA.

"Picurol" dimars, 12: La pel·lícula SALAMBÒ

Un éxit

Amb l'hermós nom d'"Estrella" una vegada —segons me va contar formal persona,— vingué una bella artista, contractada en un gran "music-hall" de Badalona. El dia del debut tant va brillar, que'l public aclamant-la li exigia que repetís la *sort* en "l'ensenyar" —un número excel·lent que ella tenia—

En un breu giravolt, rodó, que hi feia —i que li valé una gran fortuna,— no era tant sols l'"Estrella", lo que's veia, sino que's veia el *sol*... i fins la *lluna*.

Un homenet nou. (?)

Los Guapos

LLUVIA DE ZARZUELAS

Una *Mañana de Sol* de *El Dichoso Verano* se celebraba en *El País de las Hadas*, al son de *Bombo y Platillos*. *La Boda de la Farruca* con el simpático *Pollo Tejada*.

Esta distinguida pareja se conocieron en *San Juan de Luz*, en el baile de *La Verbena de la Paloma* y desde aquel día se profesaron un *Amor Ciego* tal que el *Pollo* juró por *El Alma de Dios* que se casaría con ella aunque se opusiera *El señor Joaquín*, padre de la *Farruca*, que *Con permiso de Romanones* quería dar su mano al *Barbero de Sevilla*, el cual no era, por cierto, un *Príncipe Casto* sino un simple *Tirador de Palomas* que se ganaba honradamente la vida con *El Dinero y el Trabajo*.

Al fin lograron su objeto, y el *Pollo* puso su *Anillo de Hierro* a la *Farruca* mientras *Las Campanadas* echaban al vuelo su *Ruido de Campanas* (¡naturalmente!). *La Farruca* estaba gozosa; había logrado *El Caprichito* de casarse y el *Pollo* no cabía en sí de alegría porque llevaba al lado una *Mujer Moderna, Casta y Pura* (no tan casta como *La Casta Susana*, pero vamos, se parecían las dos), pero lo que más e alegraba era que no tendría de hacer *La Corte de Faraón* a otra teniendo siempre aquella a su *Lado Flaco*.

Pero ¡oh, *Eval*! ¡Siempre ha de venir *La Pena Negra* a amargar la existencia!.. De pronto, de entre la mu-

chedumbre salió el *Barbero de Sevilla* con un puñal en una mano y en la otra un *Puñal de Rosas*... *La Buena gente* se asustó, creyendo que allí iba a ocurrir una *Tragedia de Pierrot* viendo aquel *Terrible Perez* armado con tan *Mala Sombra*; y el *Pollo*, viéndose amenazado se dispuso a *Husar de la Guardia*, cuando la *Farruca*, ¡ai que *ting, ai que ting!* al pensar que se iba a quedar *Viola Alegre* tan pronto, como tenía la *Carne Flaca*, cayó desmayada en brazos de su hermana *La Dolores*.

Hubo lamentos, *Chismes y Cuentos*; se armó *Las de Cain*. Un *Perro Chico* que por allí había echó a ladrar de tal manera que *La Gente Menuda* lo echó a pedradas. Luego volvió y entonces le echaron *Agua; Azucarillos y Aguardiente*, hasta que llegó un municipal. Era *El Cabo Primero* a quien, al preguntar que pasaba, le enteraron de lo ocurrido diciendo que el *Barbero* quería hacer *Juegos Malabares* con el *Pollo*. El buen guardia se asombró de la valentía del hombre de navaja y como si le tomara el pulso, lo prendió, llevólo a declarar *En la Comisaría* y de allí a la cárcel para que hiciera dichos juegos entre *Rejas y Votos* con *Las Carceles*.

¡*Velay!* que dicen los de *Valladolid*. Pronto renació la calma, y el *Pollo*, que ya se veía en *Las Estrellas*, dió las gracias mentalmente al municipal por su *Buena Sombra* en llevarse el *Pobre Valbuena* que quería hacerle derramar su *Sangre Moza*. Despertaron

4.—EL MICU

a la *Farruca* que dormia muellemente *El Sueño de los Justos* en braços de su hermana *Dolorettes* y suspendieron *El Viaje de Bodas* marchándose a su *Casita Blanca* de la calle de *Monterograff III*, que para ellos era un *Palacio de Cristal*.

Luego no hubo nada. Solamente la *Farruca* al llegar a su casa se echó en braços del *Pollo* y exclamó ¡*Al fin solos!*. Después, *A media noche* oyóse al *Señor Joaquín* que decía a *La Dolores*:

—*Apaga y Vámonos...*

MAX MINI.

ADIVINANZA

—¿Cuál es el tío más gandul que se noce?

—Aquel de *Molinos de Viento* que dice:

«*Yo he pasado la vida en un sueño...*»

M. M.

SALAMBÓ es una maravilla cinematográfica

DE PARRANDA

Tafaneries

Maria 'de Deu!.. Ja es ben vritat alló que diuen de que no hi ha com viure per a veuren de fresques. Ja feia bé aquella velleta de no volguer-se morir mai per a poguer veurer sempre coses noves!...

Mireu are amb que les han donat les patums badalonines qu'es dediquen a la mai prou ben alabada tasca de la tafaneria de veinat, la xismografia de carrer i la santa feina de xafardejar de tothom: en donar cada

cop de llengua al nostre MICU que, pobret, m'el deixen planxat. Nosaltres, els trempats redactors d'aquesta novitat dintre els anys del periodisme casolá, al batejar-lo amb un nom tant estrafalari com sembla a primera vista, ja ens en feiem càrrec de que amb la nostre sortida donariem molta feina que fer a més de quatre desocupats, quina sola ocupació es fer treballar la seva llengua; pro, filllets de Deu, entre poc i massa. De tots modos no'ns hi capfiquém, que al mon ha d'haver-hi de tot, i nosaltres ens aconsolém, en tal cas, pensant que mentres s'ocupen de nosaltres, no están sense fer res. I prou d'aquest color.

Han arribat a les nostres orelles les queixes qu'es fant referents al nostre MICU, i nosaltres volem intentar donar una petita satisfacció, especialment per haver vingut casi totes elles de simpátiques llegidores.

De lo primer que s'ens queixen es de que'el nostre periódic es digui un nom tant lleig com el de MICU. Al posar-li aquest nom ho ferem per uns motius molt especials, quin acort va esser unánim entre tots els vuit redactors del periódic, per raons de pés exposades per cada un de nosaltres, o sino, vegis: Segons el parer de tres grans savis (1), l'humanitat descendeix del *mono*, germá gran del *micu*. Davant d'aquesta opinió tant respectable, el susdit nom, era molt accepta-

(1) Darwin: *Origen de las especies* (3 tomos) i *Origen del hombre* (1 tomo).—Hacekel: *El Monismo* (1 tomo) i *Quatre façes* (en diferents opuscles).

ble. I l'un l'acceptá perquè feia pocs dies que una xicoteta n'hi havia regalat un; l'altre, perquè, segons ell, desde els quinze anys per amunt, tots els homes el fem el *micu*; l'altre perquè Badalona s'ha fet célebre amb l'Anís del *micu* gran, o sigui del *Mono*... No en volgueu més de justificacions d'aquest nom; entre *micus*, *monos*, *monas* i *revachols*, talment semblava alló una gabia del parc, i no la redacció d'un periódic! Vetaquí explicat el perquè es diu MICU, perquè no n'hi ha cap de célebre a Badalona hi ens feia faltaper a tenir hi tota la família; *Mono*, anís del idem; *Mona*, peixatera bastant cridaire; *Revachol*, cafè de camareres; i MICU: periódic festiu, acabat de neixer.

De lo segon qu'es queixen es de que hagim encapsalat aquesta secció, amb un nom tant poc xiroi com el «*De parranda*», i es perquè encare no li ha sapigut veure la seva, qu'en forma de segona intenció, enclou l'esmentat nom. L'anar *de parranda* ja ho vol dir tot: i es lo que fem tots els joves qu'ens estimém un xic; anar *de parranda* vol dir recorreu tot, sense deixar res per vert, es a dir, qu'es cosa de joves *corridos*, aquells que no deixen recó ni reconet per a visitar, ni forat per a escudrinyar, i que van a tot arreu, d'aquells que corren la ceca, la meca i la Vall d'Andorra, i que devegades visitan certs llocs de compromís, dels quins ne surten escorreguts de bossa i amb les mans al cap, perquè hi ha puestos qu'els hi paren tant bons paranys qu'els babaus s'hi

deixen caurer com mosques a la mel, i creieu qu'el que s'hi enllemineix ja está ben fresc: no li deixen tenir ni un quarto, ni sisquera portar camisa!. Está clar que d'aixó, com de les demás coses de la vida s'en pot fer de més i de menos, pero n'hi ha que no s'en saben estar. Nosaltres encare que hi anem *de parranda*, també ens en sabem estar...

Mes aré hi tenim d'anar encare que no volguém o sino els nostres lectors ens dirien qu'ens en donem vergonya o qu'en tenim poca al no donarlos hi aquesta secció. Pro la nostra parranda es podrá explicar sempre; vull dir que no farà abaixar mai la cara de ningú, sinó qu'encare ajudarà a portarla més alta. Sobren, doncs, les queixes a qu'hem referia al principi i amb quina explicació acabo, per avui, la meva *miguesca* i *parrandesca* tasca.

MICU MACU TAFANER.

Aneu dimars al Picarol a veure SALAMBÓ

Quatre paraules

No esperis de mí, trempat llegidor i simpática llegidora. Jun escrit substancies i plé d'ironies com els qu'et serveixen alguns dels xirois redactors d'aquest setmanari. L'amo, o sigui el director, m'ha manat donar una *ajuda* als meus companys de fatigues i com que el que paga, mana, es per xó que des d'avni comenso a compartir amb les seves tasques i posat a escriurer m'hi dit: avants que tot es precis co-

neixer ben a fondo les costums i vicis de nostre poble.

Un d'aquets, i es dels que l'adonen més, es el que xics i grans saben complir amb el seu deure quan se tracta de cooperar a totes les bones obres com es aquesta qu'hem portat a terme, o sigui la de fundar un periódic des d'ahont poguessim dir lo que sent el nostre cor i pensa la nostra diminuta carbassa. El cas es que a l'endemá d'haver fet la seva entrada triomfal EL MICU a Badalona, ja no quedava en tots els punts de venta com son a can Pau, l'Enterra morts, a can Pelat i al Kiose, ni un exemplar per llavor. Aixó va esser causa de qu'el personal d'aquesta casa ens trovessim junts celebrant el triómf obtingut per nostra publicació. Els mil i pico d'exemplars tirats havien fugit de nostres mans com per encant i, en cambi, la caixa dels calés vessaba de plena. Aquest es un motiu per a que avui fem constar l'alegria que a n'aquí regna, puig des d'avui trevallarem com a negres per omplir la caixa qu'ens queda, tan o més grossa que la primera. Agraim de tot cor les atencions rebudes i esperem que aixis mateix sabreu correspondre quan surtin els demés números quin nombre de planes es de moment augmentat.

Un altra de les costums establertes a Badalona es la del concert que cada dia es dona al Plá del Os (vulgo Plassa de Casa la Vila). Si a les deu del vespre passeu per allí veureu un espectacle fantástic. Un rengle de «cipayos» amb fanals, com els busca

cargols, está exposat al públic. Al cap de la colla n'hi ha un d'alt i moreno que al punt de les deu ens canta una romansa (no sé si de *Marina* o *La Tempestad*) endevinant s'hi en sos cants el temps que fa. Acabat aixó els «cipaios» es dispersen, anantsen uns pel carrer de Mar, altres per la carretera, els altres pel carrer de Sant Anastasi, i aixis queda conclós el concert, per cert molt económic.

No sé si als altres pobles fan lo mateix; ja tindré ocasió de comprobar ho aviat, doncs marxo de viatge, i tindré el gust de comunicar ho als nombrosos llegidors i llegidores d'aquest setmanari.

MAXIM.

SALAMBÓ es una cinta sense precedents té 2500 metres i es projectará dimars al Picarol

Succeit

Es calaba foc en un estanc La mestressa, desesperada, desde'l balcó cridava: «Foc, foc!.. Mireu que ting vuit caixes de mistos darrera el taulell!!.»

Quant mes gent reunida hi havia al peu de la botiga, passà en Rusegaferro—que an el poble el tenen per un beneit i per a mi es un filosof—i encarantse amb la mestressa li digué:

—Perque crideu?, que se vos pod cremar...tabac?... no!, perque ja fa temps que no crema; mistos?...aixó encare menos, o sino proveu d'encendren un.

En Rusegaferro tenia tota la raó.

Galería d'artistes

LOLA DURÁN

Simpática cançonetista que treballarà avui i demà en el "CINE NOU". Es distingeix molt cantant cançonetes catalanes. Quan riu es quan està més guapa.

DEPORTS

Nostres foot-ballistes

En Joan Borrás

Es avui en el segon número de nostre periòdic que amb tota l'alegria comensém la publicació de caricatures dels nostres foot-ballistes.

El primer torn ha tocat a nostre bon amic, l'infatigable Joan Borrás. Contava la tendra edat de 12 anys, quan començà a practicar el foot-ball. De bon principi formà part del *Infantil* del *Foot-Ball Club, Badalona* jogant de defensa esquerra. Prengué part en el campionat d'*Infantils*, guanyant-lo, pero el seu *team* fou desqualificat del concurs per passar en Borrás un centímetre de la mida reglamentaria. Passà al tercer *team* quan tenia 14 anys i guanyà el tercer lloc del campionat de Catalunya (tercers *teams*). Als 16 anys, justos, passà a les fileres del primer *team* del mateix Club, guanyant el campionat de Catalunya, organitzat per l'*Asociació Catalunya*. Prengué part en el concurs

Copa Avenç sortint-ne vencedor. Posseeix medalles de diferents partits jugats, entre ellas, una de l'important concurs *Copa Gamper*. Are estava retret del foot-ball pero en l'actualitat torna a jugar en el 1.er *team* del «*Foot-Ball Club Badalona*» i conserva el mateix lloc de *defensa esquerra*. Es també excel·lent jugador de *Lawn-tennis* i practica el *patinar*. El joc que'n el camp de foot-ball desenvolupa en Borrás, es com hem dit, de *defensa*.

No's val mai de les males arts, per a guanyar un partit si no que molt al contrari es un jugador que per la seva *nete dad*, en el joc s'ha conquistat les simpaties de tots els publices.

Euro rapit i refus al defer les combinacions dels *davanters* contraris. No mes caldría que perdés una mica de *pór* de la que té i fora un dels millors defenses de la seva categoria.

Lawn-Tennis

La festivitat de Nadal, per els nostres spormens, ha sigut de descans. El Club de *Lawn Tennis* ha sigut l'única entitat de sport que ha donat espectacles d'aquesta naturalesa. Encara que'l *Lawn-Tennis* en nostre ciutat no es conegut com els demés sports, pot calificar se de grandió éxit el campionat que durant les festes de Nadal ha celebrat. A continuació publiquem els següents datos per a que tothom pugui fer se cabal de l'importancia dels partits jugats:

Dia, 25. — 1.ª categoria, *Individual*: Badia guanya a Vilarnau, 6/2; 6/1. — Casasayas (F), guanya a Buch, 6/5; 3/6; 8/6. — Agusti, guanya a Torres, W. O. — 2.ª categoria: Vilá guanya a

Viñas, 6/5; 3/6; 10/8.—Corominas guanya a Santilari, 6/4 6/1.

Dia, 26.—1.ª categoria. *Individual*: Domenech guanya a Badia, 6/0; 6/2.—Agustí guanya a Casasayas (F), 6/5; 6/1.

Final de la 1.ª categoria. Individual: Domenech guanya a Agustí, 6/2; 6/0.

2.ª categoria. *Individual*: Ernest Giró guanya a Trullás, 6/2; 6/0.—Corominas guanya a Casasayas (I M), 6/3; 6/4.—Giró (P), guanya a Libera-na, 6/3; 6/1.—Giró (E), guanya a Giró (P), 6/4; 6/5.

Individual, per a Senyoretas: Monse-rrat Trias, guanya a Carme Pujol, 6/0; 6/0.—Antonia Tolrà, guanya a Lluïsa Pujol, 6/4; 6/0.—Grete Wemper guanya a Corominas, 6/4; 2/6; 7/5.—Antonia Tolrà, guanya a Grete Wemper 6/2; 2/6; 6/4.—Agnès Giró, guanya a Monserrat Trias, 6/4; 5/6; 8/6.

Dia 27.—*Final. Individual Senyo-retas*: Agnès Giró, guanya a Antonia Tolrà, 6/0; 6/2.—2.ª categoria. *Cavallers Individuals*: Vilá, guanya a Co-rominas, 2/6; 6/3; 6/4.

Final Individual Cavallers: Giró (E), guanya a Vilá, 6/1; 6/2.—Parel-las, cavallers; Casasayas (F), Buch, guanyan a Vilarnau i Torres, 6/1; 6/1.—Casasayas (I. M.), Guardiola, gua-nyan a Santilari i Trullás, 6/4; 6/2.—Giró (P) Giró (E), guanyan a Coro-minas i Vilá, 6/1; 6/4.—Domenech i Agustí, guanyan a Badia i Viñas, 6/0; 6/4.—Casasayas (F), Buch, gua-

nyan a Casasayas (I. M.) i Guardiola, 6/4; 6/2.

Final: Domenech, Agustí, guanyan a Casasayas (F), Buch, 6/0; 6/2.—*Individualisme. Senyoretas*: 1.es Agnès, Giró, Antonia Tolrà. *Parelles*: 1.es E. Domenech, I. Agustí. 2.es F. Casasa-yas, I. Buch. *Parelles* 1.es Grete Wemper, E. Domenech. 2.es Montse-rrat Trias. I Agustí.

Foot Ball

—Demà a 3 de la tarda en el camp del F. B. C. Badalona se jugarà un interessant partit de Foot-Ball corres-ponent al campionat de Catalunya. Dit partit que promet esser renyit e interessant serà jogat per els 1.ers teams *Espanya i Avenç*.

GOAL KEEPER.

DARRERES NOVITATS DE LA
TEMPORADA

CASANOVAS

CARRER DEMAR, 18

Notes locals

—No havent pogut resoldre a temps el problema de la repartició del periòdic, varen quedar alguns subscriptors sense el primer número. Procurarem complaurels.

—*Un robo y un ápat*: Si señors, aixó passa ja. Els lladregots, al carrer del Rector n.º 52, a can Gasull, varen robar unes arrecades d'or, despres un paraigua nou, per si cuan els per-seguis la policia se posava a ploure, pro no varen tenir feina a corre, per-que no saben ahont son. Després o

antes de consumat el robo, varen menjar se un xic de pollastre (no sabem si rostit o amb suc) y además de beuré tot el vi que les seves untades gargamelles els hi demanaren. Bon profit!

—Nostre estimat amic en Marcó de l'imprenta (fill) ha sigut cridat pèl Govern al servei de la marina espanyola, havent marxat aquesta setmana. Ho sentim i li recomanem molt cuidado amb els vaixells, puig les hores passades en els mateixos son iguals que les que's passen en un altra banda. Amèn.

—Al saló de cà la Ciutat va haver hi el dimecres una mica de broma. El catedràtic Enric Calvet ens va explicar les ventatjes de la telegrafia *sense fils* sobre la del sistema Morse (aquesta amb fil). Va progetarse una pel·lícula del natural. Loqu'ns va agradar més va ser lo del *contacte* i la *trencadura de fils*, coses aquestes que van mereixer l'assentiment de tot l'auditori entre'l qual hi figuraven moltes senyoretas. També varem veur-hi un cos de taquígrafos (fameles) que trevallaven qu'era un gust. Molts aplausos i molta xerinola.

—El proper mes de Febrer tindrà lloc a Barcelona un Congrés Nacional de la Prens *no* diària. «El Micu» s'hi adhereix tota vegada que compren necessaria l'agrupació de tots els periodistes *no diaris* d'Espanya.

SALAMBO es una cinta de gran espectacle

—L'afamat transformista Donnini que va trevallar pèls Reis a cà'n Salas, també porta *micu*. Mentres éll divertia al públic interpretant els seus papers, el *micu* desd'entre *bastidores*

feia unes ganyotes extranyes a dos de nostres redactors que casualment allí se trobaven. Es veu que'ls va conèixer. Es allò que's diu: *Dios los cria y ellos se juntan*.

—Alerta periodistes! Si no aneu ab cuidado de no ficar els peus a la galleda os passarà lo que a un company nostre d'un setmanari artístic. Cuatre pinyacs mes o menys ben donats varen resoldre una qüestió periodística al bell mitj de la carretera. Cuidado doncs, periodistes!

—Un auto que passava tot correns va tenir la pensada d'embestir a un pobre home deixantlo mitj mal-més. Per més qu'es va correr no se se li va pendre'l número. Mal fet,

Instituto de Inmuniterapia del DOCTOR FRIAS

MEDICO Y FARMACEUTICO

CONSULTAS: de 2 a 5, tarde, y de 7 a 9, noche

Calle Wifredo, núm. 214 BADALONA

—No deixeu de comprar el número vinent d'«EL MICU»; serà espatarrant com aquest i l'altre. En aquesta Administració, es *reben* anuncis a preus econòmics.

—Els carters d'aquest poble están de xeripa. Desde Nadal que porten vestit nou i gorra nova. Mireuse'ls; en Carvajal, está *cachondo*, en Lorenzo, que ni un oficial anglés i en Brió, el *decano* dels carters, fet un almirant de qualsevol esquadra. Vaja, un cos de carters que fa goig perque si, sobre tot amb aquella embotonadura que porten!... Els felicitem.

Imp. y Rel. Marco.—Badalona.—Teléf. 9071

ANUNCIS TELEGRÁFICS

15 paraules, 15 céntims (Per cada paraula més, 5 céntims)

Suscriptors a EL MICU s'en accepten a dos rals al mes.

GANGA:—Bicicleta, se ven barato, per 16 duros Rahó: En aquesta Administració.

S. N. O.—Per avui, res. No obstant, compra EL MICU cada setmana.—*Deu Céntims.*

Jove. S'ofereix, per oficina, posseint francès i comptabilitat. Raó Aquesta Administració.

Panxample: Es inútil que't molestis anant darrera la R... Ja vas veurer que'l diumenge passat, amb una paraula en vaig tenir prou perque et deixés plantat.—*Kark i Nyoli.*

F. L. S.—Reina meva: Sense tú m'es impossible la vida. Voldria tenirte sempre al costat per dirte: T'estimo... t'estimo... t'estimo.—*I. O.*

Andreu: La mamá encare no ho sab. Vingui dijous a les vuit del vespre a cà la F... —*Paquita.*

13, Aviat, el K, 3, se'n anirà a França, 25, O. S. i F. F. 12, no perque 13, 5, 8.—*K. K.*

Lola: Ai Lola! Benehit sigui el dia que't vareig conèixer. L'americana que varem ballar diumenge em ha semblar que fés la meva entrada al cel. Jo no sé com vareig aguantarme, pro em venien unes intencions de menjarme la teva cara a petons al mitj de la sala! Si liaguésim estat sols!...—*Sardanàpolo.*

Quimeta: El martes no fetes al Picarol que de paso que veremos eso de la SALAMBO nos veremos nosotros.—*Juanito*

K. S.—La f... de n... no hi era, pro d... cap al tart, al carrer de'n Prim, 3, 0: No hi fa res que ll... De totes maneres si 43...5, avisem. ¿Entesos?—*Pastor.*

Marta: ¿Sabs que va plourer diumenge? Doncs perxó no vaig venir. Varem anar a Barcelona mon germái jo. Not pensis qu'aixó de la pluja sigui un pretext. A Barcelona no plovia. Teu pe'ls dies que fassi ho.—*Manslic.*

Mon bijou: N'est-ce-pas charmante Marie que tu aimes

les jeunes-hommes qui font luen l'amour? Je sais que tu aimes aussi ceux qui sont romantiques. Tu n'as pas de mauvais goût, mais je non plus de t'aimer.—*Chevalier Feval.*

A VIS.—Els que vulguin aprendre el ball «Japoné.» An el carrer, Sagunto, n.º 8.

Persona formal disitja trobar un tresor. No tindrà in convenient en donarne la mitat a qui li indiqui aont se troba.—*S. T.*

Ma poulette: De puis que je de vois tes petits nichous, je m'enuie, samedi au Picarol, et tandis qu'on fera du cinema, nous....—*Raoul.*

Carmeta: Ddeemááaallaa sseessiióó ddee lleess vvuu-iitt eessttaarréé aa lla tteerr-eeerraa ffilllaa ddee ppllaa-tteeaa ddeell Zzoorrillaa —*Bbaarrttommeeuu.*

Bruno: Ahir vaig anar a Barcelona y la Lloro me va donar expresions per tú. Avui marcho.—*Quico.*

Els anuncis per aquesta secció deurán enviar-se acompanyats d'un sello de 15 céntims, dintre un sobre qu'es depositarà en el buçon de EL MICU, instal'lat a cà'n Pau, carrer de S. Joaquim, n.º 64, cantonada Riera de Folch, o be per correo, amb 10 céntims de franqueig. La recollida es farà el dijous de cada setmana.

¿UN CONCURS?

En el número de la vinente setmana donarem més detalls.

NOSTRES CINES

Programa de les funcions que celebraran avui, dissapte i dema, diumenge, dies 9 i 10 de Janer de 1915

ZORRILLA.—En aquest «cine» s'hi prepara per aquestos dies un *espatarrant* programa, amb les pel·lícules dramàtiques de molt ben buscat argument,

EN EL PAIS DEL ORO i POR UNA ROSA

amb la bonica pel·lícula còmica

i la suggestiva, del natural

Max en el convento

Revista Pathé, 301

Altres no menys boniques i artístiques pel·lícules, completaran el programa.

PICAROL.—Per aquestos dies tenim en aquest espai local un programa que n'hi haurà per llepar-se els dits, el bigoti i tot lo que volgueu. Mireu:

1.ª REAPARICIO dels tan aplaudits i extraordinaris duetistes que fan riurer a tot Deu i a tot bicho vivent

A RIURER!

LOS MORITAS

A RIURER!

¡Poble de Badalona: aprofita't are que passen! Més tard no hi seràs a temps.

DEBUT dels extraordinaris i colossals

acròbates olímpics i a la bàscola

LOS 3 OTTO EUGENE

La pel·lícula natural, **Corrida de Toros**, en Valencia, por Gallo, Posadas y Belmonte; la hermosa comedia de 400 metres, **La más pequeña**

la de 400 metres, en colors, **FLIRTEO** la sensacional pel·lícula dramàtica de 400 metres, d'argument interessantíssim, **Bartoldo Schwartz**

El dia 12 se projectarà la més gran i hermosa obra cinematogràfica projectada hasta el dia, **SALAMBO** (2500 metres).

Dia 17, **FUNCIO DE SARSUELA**; «La Fiesta de S. Antón», «La España de Pandereta» i «Moros y Cristianos».

SALÓ-CINE NOU.—En aquest «saló», ont s'hi reuneix el jovent badaloní, per aquestos dies està anunciada l'aixerida i mai prou alabada conzonetista

LOLA DURAN i la tiradora musical, Mile. Bordeverry

la grandiosa pel·lícula, **ZIRCA** que no pogué projectar se com s'havia enunciat; la emocionant cinta, **Su primer amor** i la de riurer **Mabel y el automóvil**.

Dijous vinent, dia 14, a la nit: la pel·lícula dramàtica **SACRIFICIO**, interpretada pel més gran dels actors espanyols, nostre amic l'ENRIC BORRAS. Tots a veurer a l'Enriquet!!